

Alternativt frisk från cancer

"Det här är bra. Underbart. Vilken feber! Du är vacker med den här febern."

Penny Brohn, författarinna till boken "Mina goda jättar. Frisk genom alternativ medicin – en kvinnas kamp mot sin bröstcancer" (W&W), befinner sig på Ringerbergkliniken i Tyskland. Hon har hoppat över frukosten för den varje vecka återkommande intravenösa injektionen av colibakterier.

Det är den åtföljande febern som kommenteras av doktor Issel, chef på kliniken. Patienten säger sig vara något tveksam till behandlingen, hon undrar om inte hjärnan "höll på att smälta". "Nej, nej," säger dr Issel, "cancercellerna, de tycker inte om hetan, de dör före Dig."

Till rutinerna hör även kaffelavemang. "Varje dag", skriver författarinna, "hämtade jag kannan med den ångande brygden". Att dricka kaffe är förbjudet enligt de flesta "holistiska cancerregimer", medan däremot intagande motsatta vägen är viktigt. Kaffet absorberas via tjocktarmen och får gallblåsan att släppa ut gifter vilket är viktigt för att stärka levern. I övrigt ingår en kall avrivning varje morgon, vitamin- och mineraltillskott samt homeopatiska medel i terapiarsenalen.

Penny Brohn är sparsam med medicinska data i sin bok, men tolkar jag hennes sjukhistoria rätt så har en cancerknöl diagnosticerats i ena bröstet. Ett försök görs att enbart avlägsna tumören och spara bröstet, men all tumörvävnad kan inte tas bort i det begränsade ingreppet. Författarinna erbjuder operativt avlägsnande av hela bröstet följt av strålbehandling. Hon avböjer och ägnar istället en stor del av de följande sex åren (fram till dess att boken skrivs) åt att besöka olika institutioner utanför samhällets sjukvård och genomgå terapier som inte har

någon visad effekt mot bröstcancer.

Efter fyra år känner hon en ny knöl i bröstet. Provtagning visar att knölen borde reagera på hormonbehandling. På en klinik i Mexico, där författarinna bl a tar injektioner av extrakt från aprikoskärnor, övertalas hon att även äta Tamoxifen, ett verkamt hormonpreparat. Då boken skrivs har tumörerna i bröstet mjuknat och författarinna fortsätter med en rad olika "alternativa" terapier förutom hormonbehandlingen.

Boken är ostrukturerad, något svårläst och språket är slarvigt. Den är troligen skriven och översatt under tidspress. Trots det tror jag boken kan vara av värde för de som intresserar sig för vad som brukar kallas "alternativ medicin".

Undermedlen, och den föreställningsvärd som vidhänger dem, är desamma från land till land. Penny Brohn injicerar bl a Iscador, ett mistelpreparat som även säljs i Sverige, och kostråden känns igen från en del svenska hälsohem. Författarinna har startat ett "Cancer Help Centre", invigt av prins Charles, som fått uppmärksamhet i svensk press.

Penny Brohn tycks till stora delar sakna distans till sig själv och de terapier hon beskriver. Boken erbjuder därför ett bra råmaterial för den som vill försöka förstå varför en individ avstår från verksam behandling (med god chans till livslång tumörfrihet), för att istället med utsätta sig för ibland mycket besvärliga "alternativa" behandlingar. Den illustrerar även hur företeelsen kan skildras massmedialt; "Frisk (min kursivering) genom alternativ medicin" är undertiteln på bokens framsida.

– Gunnar Steineck

Gunnar Steineck är underläkare vid Radiumhemmet i Stockholm och ledamot av Vetenskap och Folkbildnings styrelse.